

aprhuću i vodeći ljudi
činiti piše. Ona je odabrala, ali nije za vruće odabranu.
čimudjiva, Noću je iznjedri,

Melinda Kostelac

Prekozemnost

Prekozemnost je stvar individualnog zajedničkog
općeg posebnog stanja.

To je zbirka tekstova u nastajanju radi nestajanja.
Kad pročitate vidite. Sami.

Izv.prof.mr.art. Melinda Kostelac

SIGURNA KUĆA

Čini se da je za sve nas ostala jedino bura koja nas tjeran da se vozimo starom cestom u smjeru Zagreba kroz Gorski kotar. Puna su nam usta poticajna razvoja zapuštenih krajeva, ali kad nesto stvarno treba poduzeti, volju proguta neka čudna magla.

Bilo bi neprikladno ikako započeti neko putovanje a da vas nešto nije na to podsetilo do nepodnosićive mjere, u prošlost. Naime postoje mjesto na kojima prošlost stane i prepusti nas da se snalazimo po nekakvim pogreblima. Toliko ljudi nisu i danju nalaze skrivene pute i migriraju. Toliko ljudi odlazi na nekakvo bolje mjesto. Ne znam sto time stvarno dobivaju ali nijedan put nije lagani.

Nakon Drugog svjetskog rata, do tog dana na jednom malem groblju, Milka je nalazila svu put kroz ulaz trodne kamenice kuće i čak je i nas sve navodila da je pogrebeno u toj marginalnoj zabitici. Eto, ona je svu odredila, reklo bi se. I eto svih nas na njenom sprovodu.

Ceremonija nije bila zapamćena, obzirom da sam u jednom trenutku shvatila cijeli njen život, stajajući pred njenom rukom. Mene su naime netremice ščedali svi muškarci iz sela i shvatila sam da sam na udaru neženja. Onih neženja kojima je nasa Milka tkala priču o tome da ima ona nekog za njih, oslikavajući me kao dobru vilu a sve to dok ve mijenjajući svoje slike iz voćnjaka za dimljenu šunku ili dajući krumpire koje je kopala sama iz vrta za neku drugu uslugu, mjerila te muškarce.

Znala je ona dobro sto to znači biti neudata. Nakon smrti nje, ne majke njenu je braču neženje trebao netko hranići, za nji-

GORE: Prekozemnost_Sigurna kuća, umjetnička knjiga, samizdat, 40x32 cm, duboki i digitalni tisak, japanski uvez, 2020.
LJEVO: Iz Prekozemnog, duboki tisak, 100x69 cm, 2020.

PREKOZEMNOST I MRLJE, PJEGE I TOČKE

Prekozemnost Melinde Kostelac je svijet koji postoji za sebe, koji je irealan i imaginarnan jer su se senzacije pretvorile u fantaziju, jer se svijet trivijalnih realnosti pretvorio u svijet izmjene svjetla i tame, ispunjen raspršenim i zamućenim slikama, u kojem točke, pjege i mrlje potiskuju izoštrene slike i čvrstu, pouzdanu i statičnu stvarnost.

Prekozemnost, iluzija o kozmičkim prostranstvima svjetla i tame, o lebdjenju u razdaljinama između zemlje i beskraja, zapravo je stilski figura - metafora.

Melinda je grafičarka koja piše. I to piše sve više, kao što i grafike proizvodi sve intenzivnije i strasnije. No nije joj to od jučer. Imala je već i izložbu za koju je pisanje bilo važna podloga vizualizacijama, zapisi su bili poticaj grafikama. No zapravo je nemoguće odijeliti jedno od drugoga, kao što se ne može ni tvrditi da je jedno bilo prije drugoga.

Melinda tvrdi da je „*Prekozemnost* šifra stanja u kojemu pojedinac neprekidno prevaljuje unutrašnje prostore i svjedoči nemogućnosti ostajanja u postojećem stanju, te stoga bilježi nešto neponovljivo.“

Izložba koja je idejno prethodila ovoj najnovijoj bila je intonirana rajska, zapravo rajsко-zemaljski; započela je pričama iz opatijskog vrta njezinoga djetinjstva, koji je u djetinjoj mašti bio zaseban svijet, čitav kozmos. Svi događaji, sve slutnje i sva čuda začeta u skučenom prostoru vrta preobrazila je dječjom optikom i djetinjom maštom. Uspomene i iluzije djetinjstva pretvara u grafike u kojima joj se sve više nameće simbol opatijskih vrtova – palma.

Svijet vrtnih osjeta, treptaja, iluzija i preobrazbi iz prvotnog mikrokozmosa proširuje se do beskraja. Prostor preobrazbe širi se i preljeva daleko izvan ishodišnog dvorišta. No, iako zamišlja neslućene i nespoznatljive širine, najviše se kreće dubinama i prostranstvima vlastite unutrašnjosti u kojoj se vanjski poticaji redovito preoblikuju i postaju fluidni, gipki, katkad apstraktni, točkasto-pjegasto-zamrljani. A izvori poticaja doista su svakodnevni i trivijalni - cesta kojom se svakodnevno vozi, vlastiti auto, gostujući cirkus, neki negdje aerodrom, kao i nepoznati stan i negostoljubivi ambijenti, neželjeni i zastrašujući susreti, uspomene vlastite i tuđe...

Njezini Izrazito literarni tekstovi prepuni su vizualnih asocijacija, mrlja, točaka i pjega. Iako se pozivaju na mnoštvo vizualizacija ovoga su puta u prvom planu upravo tekstovi. Crne i plave grafike izrađene naročitim postupcima, inovativnim zahvatima i eksperimentima, što ih sama provodi vodi u prostor grafike, ovoga su puta tek popratne.

U prvom su planu ovoga umjetničkog procesa i ove izložbe mape tvrdih korica, koje sama ručno izrađuje i u njih ubacuje svoje tekstove. Na koricama otiskuje grafičke prikaze, mahom apstraktne i fluidne. Korice su ispunjene kratkim tekstovima pa ih Melinda samosvesno i ponosno naziva - *knjigama*. Ovi su predmeti manje nalik knjigama u knjižarama a više prvotnim knjigama, *kodeksima*, nastalim u daleko starokršćansko doba. Ti su ručno izrađeni kodeksi i tada više određeni izgledom, oblikom – koricama, po kojima se „prave“ knjige razlikuju od najstarijih „izdanja“ u obliku svitaka, tuljaca.

Kolika mora da je važnost i kakva posvećenost tekstova koji zaslužuju takve korice. A njezini tekstovi doista ne žele biti samo „ispuna“ nekih korica, nisu namijenjeni likovnom doživljaju nego su doista napisani za čitanje i stoga otisnuti u pravom i uobičajenom knjiškom obliku, nipošto stiliziranog oblika stupaca i slova. Oni su namijenjeni pravome čitatelju, kojemu će korice privući pažnju ali ga neće odvući od – čitanja.

Odnos literarnog i vizualnog dovodi se ovdje do svojevrsne konfrontacije i kompeticije. Čitati se obično odlazi u knjižnicu, a gledati slike u galeriju. Ovdje se spaja jedno i drugo, a pojavljuje se i treći element izložbe – virtualni efekti kojima Melinda Kostelac zaokružuje svoj postav.

Melinda o ovome djelu govori da je to „prva umjetnička knjiga izvedena u virtualnoj tehnologiji i vidljiva samo u virtualnoj stvarnosti.“ Jedan je tekst, kaže, „ocrtala u virtualnom prostoru i izradila prvu virtualnu knjigu vrlo intimne prirode“.

U svakom slučaju nova izložba Melinde Kostelac u njezinu je stvaralaštvu iznimno važna, možda i prekretnica ili nov početak u kojem se njezini duboko proživljeni doživljaji, stanja i raspoloženja snažno odražavaju u suptilno razrađenom okviru literarnog, vizualnog i virtualnog.

Ervin Dubrović

Sjećam se jednog takvog, drvo³
gozpadnjaka, kojeg sr⁴

jedrilici na ulazu "

se i jedno si⁵

li su "

koi

kod

sa set

nedov

apsurdi

vam je

Novemba

Južina je d.

svjetski rat n

bombu, tame

s morem obeć

4 barkefahren i zgc

mne na predanja

i nesreća, i stvorili

močno more, noć

dje u tmastom crnil

iz 2016-te. Eto tako s

Prvi preduvjet ponira

uspjeli negdje dobro sj

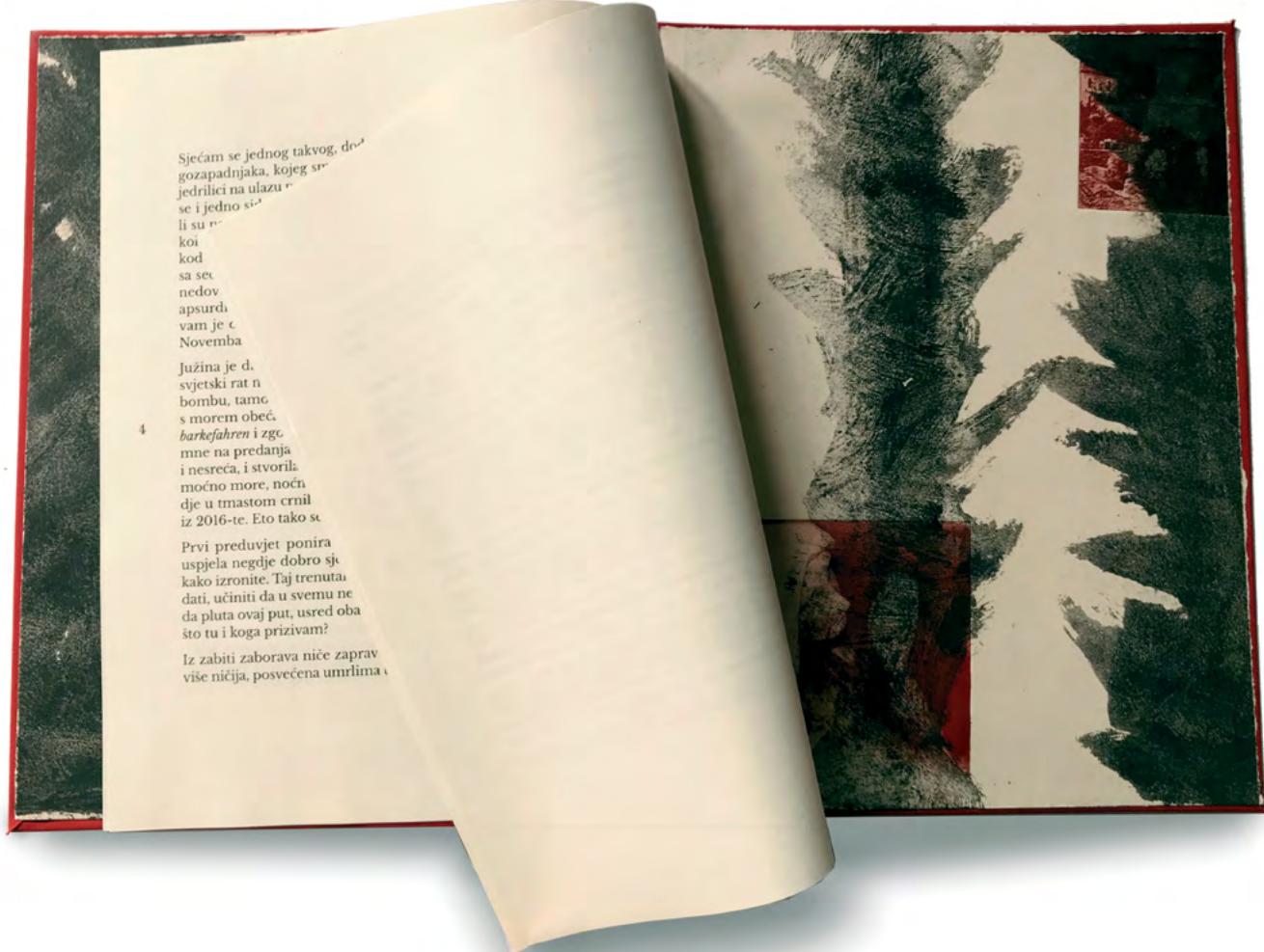
kako izromite. Taj trenuta

dati, učiniti da u svemu ne

da pluta ovaj put, usred oba

što tu i koga prizivam?

Iz zabit zaborava niće zaprav
više ničija, posvećena umrlima

GORE: Prekozemnost – O nestajanju(Madonna del Mare), samizdat, ručni japanski uvez, 40x32 cm, duboki tisak, fotografgravura, 2020., detalj knjige
DESNO: Prekozemnost – iz ciklusa tekstova Nejasno, samizdat, ručni japanski uvez, 40x32 cm, 2020.

Melinda Kostelac rođena je u Rijeci 1968. godine. Diplomirala je kao profesor likovne kulture 1996. godine na Odsjeku za likovne umjetnosti Pedagoškog fakulteta u Rijeci specijalizirajući medij grafike. Na poslijediplomskom studiju grafike Akademije likovnih umjetnosti u Ljubljani 2005. godine stekla je titulu magistra umjetnosti u klasi Lojze Logara. Status samostalnog umjetnika stekla je 2002. godine. Doktorantica je poslijediplomskog doktorskog studija grafike Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu.

Bilježi preko 200 skupnih i samostalnih izlaganja u Hrvatskoj i inozemstvu, te je više puta nagrađivana za područje grafike. Autorica je raznih publikacija na području povijesnokulturne baštine Opatije i Liburnije čim je postala laureatom godišnje nagrade za područje kulture grada Opatije 2011. godine za umjetnost i publikacije. Umjetnička je voditeljica EU projekta Wom@rts(www.womarts.eu).

Angažirana je na Akademiji primjenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci kao prodekanica za nastavu, studije i studentska pitanja, u umjetničko-nastavnom zvanju izvanredne profesorice. Živi u Opatiji.

Info:

E-mail: melindakostelac@gmail.com

<https://www.facebook.com/Prekozemnost-125017948194457/>

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
R I J E K A

Galerija
J u r a j
K l o v i c
R i j e k a

Fotografije: Melinda Kostelac

VR tehnologjsko oblikovanje: Marko Mrvoš

Grafičko oblikovanje kataloga: Robert Krančić

Tisk kataloga: Grafik, Rijeka

Br. kataloga: 2 / 20

Naklada: 100 kom

Izložba je realizirana sredstvima:

Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke

Ministarstva kulture Republike Hrvatske

Županije primorsko-goranske

Sredstvima autorice

...od para u gine. I sve sretno za odabranu, ili odabran nije
...iti piše. Ona je odabrala, ali nije za odabranu. Ljudi žele vjerovati u